

Nu libbre

A ttä uagnongîdde de bèlle speranze
ca stî jòre e jòre achjuse jînd'a stanze
stu conzìglje dochje: i fiste e u Natäle
fatt'avä sémbe i libbre còme rejäle.

Nu libbre - a sapä – jé nnu vére cumbagne
e u tímbe ca lísce jé tutte uadagne.
Nu libbre jé na mamme ma pure n'attäne
ca nan te vóle mäje lassä la mäne.

Nu libbre jé nna sòrte de monecacîdde,
tu nan te n'avvîrte e cude te mètte i scidde.
Nu libbre tu u japre e angigne nu viage,
te jìchje a Parigge o sòp'a nna spiagge.

Nu libbre te päre ca jé rròbba picche
ma quanne u si chjuse te sînde chjù rricche.
Ah, quanta còse nu libbre te 'mbäre
e in quanta stòrje tu jìchje repäre.

So' stòrje d'amóre, de päsce e de uèrre
e tu allòre capisce ca sòp'a tèrre
nan stî sule sule accòme a nnu càne
e cc'a ttanta ggénte puéte dä la mäne.

E po' stònne i libbre di tímbe lundäne
addò pàrlene i vusce de mille crestjäne.
So' i vusce de ci pè nn'idéje è luttäte
e sckitte da' mòrte po' è stäte fermäte.

So' vusce ca fòrte mo' grítene angóre,
nan pàrlene e' rëcchje, pàrlene o'córe.
Tu dange adénze e mmä nan te scurdäje
ca chide luttàvene pure pè ttäje!

E allòre te díchje, e ssenza ndérésse:
nan permètte a nnescjune de farte fésse!
E quanne te vòlene citte e ubbediénte
tu chisse paróle tîne bbuéne a mménde:

Chjù libbre lísce e cchjù ffòrte devînde
e ppajure nan hä de tembèste e de vînde.
Nan asiste catäne ca te póte attaccä
perciä i libbre te dònne la lebbértä.